

der er gjort i Svejts. Da det socialdemokratiske Parti dør fremkom med et saadant Forslag om ekstraordinær Kapitalafgift, et Forslag, som der efter den svejtsiske Befolkings hele Struktur maatte siges at være overvejende Sandsynlighed for, at man ikke kunde føre igennem, i hvert Fald, ikke ved en Folkeafstemning, bevirkede det alligevel en kolossal Tilbøjelighed til Kapitalflugt. Man anvendte Forholdsregler derimod, men det er givet, at Svejts er tappet for ikke saa lidt Kapital, alene fordi der nærmede sig en saadan Foranstaltning. Hvis det utænkelige skulde ske, at Forhandlingen her paa den danske Rigsdag skulde føre nær til Sandsynligheden af Gennemførelsen af dette Forslag, skulde vi se, i hvilken Grad Kapitalen her i Landet vilde faa Ben at gaa paa.

Derfor mener jeg altsaa, at Forholdsregelen er i højeste Grad utilraadelig netop som Valutaforanstaltning. Men jeg gentager, at jeg og mit Parti vil gerne medvirke til skattemæssigt forsvarlige Foranstaltninger, hvorved der kan drages Om-sorg for ekstraordinære Afbetalinger paa Statsgælden.

Det ærede Medlem Hr. Trier, der talte paa det socialdemokratiske Partis Vegne, gjorde gældende, at der var et overvejende Flertal af de Vælgere, som overhovedet vilde, at der skulde gøres noget, der havde erklæret sig for denne Formueafgift. Jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at alle Vælgere i dette Land ved det sidste Valg har erklæret sig villige til at gøre noget og gøre noget ganske særdeles kraftigt overfor Valutasituationen. Det har først og fremmest Venstre gjort gennem sit Forslag om Valutaydelse, som er den mest kraftige og, om man vil, den for Vælgernes Pung mest ubehagelige Foranstaltning, der maaske kunde foreslaas. Vi var os fuldkommen bevidst, at det ikke var nogen populær Foranstaltning. Ærede Medlemmer af det socialdemokratiske Parti kunde med en vis Tryghed staa paa Talerstolene rundt omkring i Landet, for de vidste, at de Vælgere, de talte til, i alt Fald saa godt som alle Vælgere af deres eget Parti, vidste, at de var i Salveten, de vidste, at de var meget langt fra at naa den 50 000 Kr.'s Grænse. Vi vidste, at de Vælgere, vi bød vor Valutaydelse, paa-lagde vi, saa at sige praktisk talt alle sammen, et betydeligt og ubehageligt Offer; men vi gjorde det, fordi vi mente, at skulde der være Tale om en virkelig Forbrugsindskrænkning her i Landet og dermed følgende Formindskelse af Seddelmængden,

maatte man gribe til meget kraftigt virkende Midler. Ogsaa det radikale Parti og det konservative Parti har i høj Grad ment, at der burde gøres noget, og har haft deres Forslag, som sigtede dertil. Altsaa, alle Partier har ment, at der burde gøres noget og burde gøres noget meget ekstraordinært; men det socialdemokratiske Parti var det eneste, som vilde gribe til en Foranstaltning som denne, og derfor er det ganske ved Siden af at henpege til et Vælgerflertals Tilslutning til denne Forholdsregel.

Lange: Mit Parti kan ikke medvirke til Gennemførelsen af det foreliggende Forslag. Det er ikke Enkeltheder af dette Forslag, vi ønsker ændret, men hele Forslagets Tendens, vi maa være imod. Man søger gennem dette Forslag at komme ind paa en Lovgivning, der vil være i høj Grad skadelig for Landets økonomiske Udvikling. Man kan ikke tappe 444 Mill. Kr. ud af Næringslivets Driftsmidler, som det i alt væsentligt vil være, uden at det maa faa de skadeligste Følger for Erhvervslivets Stilling og Udvikling. Hvis dette Forslag kun berørte de ca. 42 000 Vælgere, som skal være med til at bære denne Byrde, man her vil paalægge, saa vilde det vel ikke betyde saa meget — dette Tal er jo ikke saa stort, at de vilde kunne gøre stor Fortræd paa Valgdagen —, men det er et Forslag, hvis Gennemførelse ogsaa i høj Grad berører den øvrige Del af Befolkningen.

Man vildleder denne Befolkning, hvis man vilde faa de Vælgere, som ikke paa-virktes af dette Forslag direkte, til at tro, at de ikke i allerhøjeste Grad indirekte vilde blive berørt deraf. Det er jo ikke i mindre Grad de Folk, der skal laane Pengene, end de Folk, der har egen Kapital, som vil blive berørt af et saadant Forslag, og det er i allerhøjeste Grad Mennesker, der som Funktionærer eller Arbejdere er ansat i alle Landets Virksomheder, som vil blive berørt af dette Forslag. For de Formuer, man her delvis vil konfiskere, de er jo den Kapital, der er anbragt i vort Landbrug, i vore Handels- og Industriforetagender og i vor Skibsfart; og i det langt overvejende Antal Tilfælde vil Landets erhvervsdrivende være henvist til at laane de Penge, der her skal betales; det er jo ikke ledige Kapitaler, der ligger og kan tages; det er i de aller-fleste Tilfælde saaledes, at de, der har Landets Formuer, dog ikke har saa store Formuer, at de alene ved Hjælp af dem kan drive deres Virksomheder; de maa i al Almindelighed yderligere laane Kapital, og det vil ikke være let under de nuværende